

HORST SIEGEL

Zpět do školních lavic

Pokud by někdo hledal trenéry fotbalové Sparty v sobotu v osm ráno doma u snídaně, měl by smůlu. Profesionální fotbal je nekonečný kolotoč, který se roztáčí každý den brzy ráno a zastavuje večer. Hlavně pro trenérskou dvojici. Slasti i strasti si na lavičce pražského fotbalového týmu AC Sparta Praha vedle Michala Bílka zažívá HORST SIEGL. 15. února sice oslaví 39. narozeniny, ale už dnes patří mezi největší legendy českého fotbalu. Nastřílel 176 ligových gólů a je na pátém místě historické tabulky nejúspěšnějších ligových střelců. Čtyřikrát se stal králem střelců české ligy, víckrát se to podařilo jen Josefu Bicanovi. Byl oporou české reprezentace, v národním dresu nastřílel 7 branek v 23 zápasech. Prošel kluby Slavia Karlovy Vary, AC Sparta Praha, RH Cheb, 1. FC Kaiserslautern, FK Marila Příbram, FK Viktoria Plzeň a FK Siad Most. Poslední ligový zápas odehrál 28. srpna 2006 proti Teplicím, o čtyři dny později byl představen ve funkci asistenta trenéra na Letné. S manželkou Zdeňkou má osmnáctiletého syna Horsta. Právě v sobotu ráno jsme se na Letné sešli. „Že si ani v sobotu nepřispíte,“ řekl jsem s úsměvem. „Jé, kdepak. Máme dopolední trénink. Čeká nás jarní část a chceme samozřejmě titul,“ odvětil kanonýr, který tolikrát rozjásal nejen spartánské tribuny. Nyní ho čekají závěrečné zkoušky, aby získal trenérskou profílenci.

Odpočinul jste si alespoň o Vánocích?

„Na tenhle čas se samozřejmě vždycky moc těším, ale stejně jsem hodně času strávil na Spartě, kde jsme řešili přestupy hráčů a podobně. Přestože jsem dnes v roli trenéra, víc volna než jako hráč nemám, spíše naopak. S prezidentem Sparty Pepou Chovancem a ještě jedním kamarádem a s manželkami jsme odjeli před Vánoci na tři dny do Vídně. Bylo to moc krásné, večer je fantastická. Ať jídlem, svařákem či trhy. Moc jsem si to užil. Jeli jsme tam pendolínem ještě přes funkční hranice, zpátky už byla Česká republika v Schengenském prostoru. Takže žádní celníci. Byl to zvláštní pocit jet poprvé volně přes naše hranice. Snažím se tradičně také trochu hýbat, měli jsme vánoční turnaj s mnoha internacionály. Pak jsem odjel na chvíli na hory, vrátil se na tradiční silvestrovské derby se Slavii, ve kterém jsme zvítězili. Po něm jsem hned spěchal zpět do Krušných hor, kde již devět let s přáteli Silvestra slavíme. Na Nový rok jsem byl už zpět v Praze, protože 2. ledna jsme měli první trénink v roce 2008. A začal zase focit.“

Přestože jste trávnik opustil jako hráč, vaše úspěšná fotbalová kariéra pokračuje. To je pro člověka žijícího fotbalem asi hodně příjemné...

„Je to asi osud, za kterým si musí člověk jít a potřebuje k tomu taky trochu štěstí. Já začínal v Karlových Varech a jako sedmnáctiletý ucho přišel do spartánské kabiny, kde byla samá esa. Například Chovanec, Skuhřavý, Straka, Bílek, Hašek, Gríga, Stejskal... Skvělí hráči, z nichž se dnes většina věnuje trenérství. A já mám to štěstí, že jsem na lavičce Sparty.“

Zapadnout do kádru Sparty jako hráč, to asi není vůbec jednoduché?

„Já se rychle otrkal. První trénink jsem zranil Skuhřavého, druhý Grigu (smích). Trenéru Ježkovi při přípravě ze mě stály vlasy. Ale hned v prvním ligovém zápase, kdy jsem naskočil jako střídající, jsem dal gól. A dostal se pak do základní sestavy. Takže vstup byl fantastický. Tehdy jsem netušil, že nastřílím 100 ligových gólů. Že se postupně dostanu do nejlepší desítky ligových střelců, mezi hráče, z kterých už mnozí nejsou mezi námi.“

Hodně jsme se stěhovali, takže jsem několikrát stál před novou třídou. Hrál jsem fotbal a ten mě vlastně vždycky zachránil. Na tělocviku jsem mezi kluky zapadl.

„No vidíte a ten podle mě dnes mladým klukům chybí. Myslím tím všeobecný tělocvik. Třeba gymnastika. Náš kondiční trenér s nimi například dělal skoky plavmo a byli z toho vedle. Za nás to bylo samozřejmostí, všichni to museli umět. Dnes se tomu ale na školách příliš nevěnují. Ale pokud jde o kolektiv, já byl vždycky tak trochu vůdčí osobnost a rád jsem dělal a dělám srandu. I když potom jsem musel ze Sparty nechtěně odejít. Bylo mi řečeno, že se mnou nepočítají. Byl jsem rád, že jsem se dostal do Příbrami, kde jsem dával góly dál. Dnes musím hlavně poděkovat všem svým spoluhráčům, nahrávačům, bez kterých bych nedokázal nic.“

Sigi patil na Spartě za kanonýra, na Sigiho se prostě do ochozů chodilo. Jak jste to zkoušel, neřekl jste si, že už na Spartu nikdy nevstoupíte?

„Naopak, vždycky jsem říkal, že bych se do Sparty rád vrátil. Samozřejmě asi už v jiné funkci, než jako hráč. Ale mrzelo mě to. Najednou jsem byl neperspektivní, starý. Odcházel jsem ve třiceti. Pak si vzali Martina Haška, kterému bylo pětáctilet. Ti samí lidé, takže to bylo poněkud hořké. Ale jsem rád, že jsem si prodloužil fotbalový život. Myslím, že kdyby nepřišla nabídka ze Sparty být společně s Mišou Bílkem na lavičce, tak bych asi ligu kopal dodnes. Nebo někde výše, než nyní divizi ve Voticích. Ale i tam máme dobrý mančaft, snažíme se natáhnout také Zdeňka Svobodu, Mišu Horňáka, bývalé spartány. Jsme druzí a majitel by chtěl pochopitelně postoupit výš. To už by nebylo tak jednoduché skloubit čas a sílu.“

Nastřílel jste 176 ligových gólů. Mohl jste to dotáhnout na dvě stovky a být třetí v historické tabulce klubu kanonýrů.

„Já si počítám 178, protože dva góly mi ukradli (smích). Možná, že bych se k té metě dostal. Ale nabídka ze Sparty přišla jako blesk z čistého nebe. Za Most jsem dal poslední gól v Teplicích.“

V pondělí mě oslovil Pepa Chovanec, pozval mě na schůzku. Něco jsem tušil v tom smyslu, že se začalo psát o Standovi Grigovi, kdy bude odvolán. Samozřejmě jsem mu to nepřál. Je to hodný a čestný kluk. Hrál jsem s ním. Na rozhodnutí jsem měl dva dny. Myslím, že jsem zvolil dobře, protože nabídka ze Sparty se neopakuje. Navíc tam byl Pepa Chovanec, Miša Bílek, tedy kluci, se kterými jsem si dříve taky rozuměl. Jsem rád, že jsem se vrátil do prostředí, které znám. Navíc jsme udělali double, takže co víc si v naší lize přát.“

Nová sezona ale asi není podle vašich představ?

„V lize mistrů jsme chtěli postoupit do skupiny, ale přes Arsenal je to velice těžké. Odehráli jsme proti němu dobré dva zápasy, ale když porovnáme jejich a naše možnosti, tak se to opravdu nedá srovnat. V poháru UEFA nás trápily zranění a chybělo i trochu štěstí. Ale to je fotbal. Teď se musíme soustředit na to, abychom znovu získali domácí titul.“

Ale absence Sparty v Lize mistrů, to je na Letné asi velké zemětřesení, ne?

„Jasně, Sparta si nemůže dávat jiné cíle, než ty nejvyšší. A k nim patří účast v Lize mistrů. Jinak se jedná o velkou finanční ztrátu, třeba se musí někteří kluci i prodat. Rozpočet Sparty je na české poměry hodně vysoký. Hráči musí cítit velký tlak a vědět, že tady se musí vyhrávat. Někteří, co přišli z menších oddílů, to ale brali jinak. U nich bylo zvykem, že doma se vyhraje, venku prohraje. A nic se nedělo. Ale tady se musí vyhrát ve středu, v sobotu, v neděli. Tady je to tak nastavené, Sparta má být jednička. Jasně, že se vždycky nevyhraje. Real Madrid, Arsenal taky stále nevyhrávají. Ale ti kluci musí vědět, že do každého ligového zápasu nastupují jako favorité, že mají odcházet jako vítězové.“

Podle mě je v Česku problémem i trenérský post. Vezměme, ke kolika trenérským změnám za rok či za dva v ligových klubech dojde. Sparta není výjimkou.

„S tím souhlasím a nechci tím obhajovat sebe. Časté trenérské změny nejsou dobré. Ten tým musí být sžitý. Všeobecně vzato, když se po každém roce

změní trenéři, tak se mění i sestava. Protože každý trenér prosazuje jiný styl hry, má své hráče, své typy, které do mužstva chce. Takže je to stále takové tápání. Venku se tohle prakticky neděje, že by po roce neúspěchu trenér odcházel."

Evropský klubový fotbal je stále ještě někde jinde. Ale člověk musí být realista, měřit síly s evropskou špičkou není pro české týmy vůbec nic jednoduchého. Nelze říct, lazaři, zase to projeli. Je třeba se zamyslet nad podstatou věci.

„V první řadě se podívejme na tu naši zemi. Jak je malá v porovnání s velkými evropskými zeměmi, kde se hraje světový fotbal, kde jsou mnohanásobně vyšší finanční prostředky. Kluby si mohou kupovat špičkové hráče. U nás takové možnosti nejsou, proto musíme spoléhat na mládežnickou základnu, kterou máme velice kvalitní. Vždyť mladí hráči bojují o nejvyšší příčky v nejprestižnějších šampionátech. Stejně tak národní reprezentace je schopna postavit se komukoliv. Ale kluby jsou na tom jinak, musí se snažit co nejlépe pracovat s nastupující generací. Vychovávat ji. Když chce Sparta koupit hráče, tak prvního na seznamu nezaplátí, protože jde za jiné peníze ven. Na druhém chce jeho klub vydělat a řekne si o strašný ranec, takže ho taky nemůže koupit. Takže sem přijdou hráči, kteří jsou například v lize dobří, ale ve Spartě neunesou takový tlak. Jinak si myslím, že naše liga není až tak špatná. Kdyby byly plné stadiony, vypadalo by to jinak. Bundesliga je podle mě na stejné úrovni, a to tam hraje 80 procent cizinců. Bublínu o kvalitě dělá to, že jsou v ochozech desetitisíce diváků.“

Nejen na lavičku Sparty asi nikdo nemůže usednout jen za hráčské zásluhy. Co musíte pro post trenéra splňovat?

„Tak to opravdu není, i když někteří hráči by si to zasloužili. Studuji, dělám dva troky trenérskou profílencí. Je to hodně namáhavé, perou toho do nás kvanta. Věci, které ani nejsou potřeba. Doslova bláznivec je psychologie, fyziologie. Musíte umět světový jazyk, na výběr je angličtina a němčina. Například v prvním semestru po mistrovství světa jsem dostal jako téma africké celky, o kterých jsem musel psát. Já v 17 letech vstoupil do velkého fotbalu a najednou po nějakých dvaceti letech zase sedím v lavičce a musím se učit. Žádná sranda, ale ten štempel k trénování potřebujete.“

Jste dobrý student?

„Měl jsem nyní závěrečné zkoušky a musím dělat opravy. Měl jsem výbornou stáž, obhájoval jsem diplomku. Pak jsme si vytáhli otázku, která měla tři podotázky. Dvě jsem zodpověděl, poslední napůl. Nezohlednili to. Fakt se to nedává zadarmo. O to víc

mě to mrzí, ale na přelomu února a března to bude určitě lepší.“

Je nějak tato licence odstupňovaná?

„Jsou licence od B třídy, A třídy a pak je tato nejvyšší profílence odsouhlasená Mezinárodní fotbalovou federací FIFA. Je uznávaná na celém světě.“

Můžete s ní být ligovým trenérem, reprezentačním trenérem, trenérem zahraničního klubu a třeba i jiné reprezentace.“

Vidíte fotbal očima trenéra jinak?

„Samozřejmě, kluky sledujete jinak. Jak se chovají v kabině, na hřišti i mimo něj. Hráč si odtrénuje a jde domů. Jako ligový fotbalista jsem byl z Mostu doma dřív, než nyní ze Sparty. A mám to kousek. Rozebíráme všechno možné. Ať video po zápase či zápas soupeře, který nás čeká. Taktiku, sestavu. Hodnotíme s pozorovateli slabiny soupeřů a jak je využít. Dnes je fotbal trochu složitější a ubývá jeho krásy. Jde dopředu kondičním nasazením. Jsou třeba jasné pokyny. I když jich není nějak moc, někteří hráči je neplní tak, jak se jim říkájí. Vždy jsem prohlašoval, že nebudu říkat to, co Láďa Vízek. Za nás, za nás, za nás... Ale člověk se k tomu musí vrátit, snaží se to porovnat. Jako bezejmenní hráči jsme hráli s Barcelonou, Marseille a byli tam špičkoví fotbalisté, jako jsou nyní v Arsenalu. A my jsme s nimi vyhráli. Tohle musím srovnat. Když s klukama hrajeme na tréninku, vidíte, že sice mají nasazení, dravost, ale některým chybí fotbalovost, fotbalové myšlení, prostě fotbalová vyčuranost. Je třeba s nimi víc komunikovat. Hráčů je dnes v týmu o něco víc, než bylo nás a musí se o sestavu ještě víc prát. Svou roli tu hraje i vidina angažmá v zahraničí. Ale vidět jen zahraniční pozlátka není dobré. Fotbalisté v domácí lize absolvují velice málo a odcházejí. Kádr pak není stabilizovaný a hráči to může zcela zmrazit jeho fotbalovou kariéru. Zkrátka na lavičce je to náročnější. K tomu máte ještě srdce hráče. Někdy prožíváte bezmoc, že nemůžete zasáhnout. Tep a nervy jsou mnohem vyšší.“

Co se týká přípravy na zápasy a sestavy, o tom rozhoduje Michal Bílek s Vámi? Vedení Sparty do toho nezasahuje?

„To je naše věc. Samozřejmě za výsledky neseme zodpovědnost hlavně my a musíme si je i na „kobe-rečku“ obhájit. Je jasné, že se kvalita odehraných zápasů hodnotí podle výsledků. Michal má pevnou ruku, i když média „špekulovala“ a podsouvala jeho odchod. Zatím je to v pořádku, víme, kde byla v loňském podzimu chyba a jedeme dál.“

Média zabývající se fotbalem by měla být objektivní, ale z osobní zkušenosti dobře vím o různých náklonnostech či antipatiích.

„To my taky. Je pravda, že některé články jsou úmyslně mířené a musím přiznat, že když si to pak někteří hráči přečtou, jsou z toho trochu rozhození. Mně to bylo vcelku jedno, co o mě novináři psali, netahal jsem fotbal ani domů. Neluftoval jsem nic ven, fotbal byl pro mě na hřišti.“

Asi máte také na mysli známkování hráčů...

„Jistě, někteří hráči byli a jsou náchylní na známky. Ovšem dle mého názoru nemůže jeden redaktor

ohodnotit všechny hráče na hřišti. Neví, jaké mají pokyny, není to objektivní. Libor Sionko byl třeba trochu rozladěn, že Tomáš Rosický dostal šestku a on jen čtyřku. Sám si myslím, že hrál minimálně stejně dobře. Někteří fotbalisté do redakcí i nesouhlasně volali. Dokonce některé týmy či hráče, a také kdysi my, drželi bobříka mlčení. Ale to je také neprofesionální. Navíc víme, že s médií se nedá vyhrát. Nyní máme tiskového mluvčího, hráči vědí, že musí s médií komunikovat, přestože se některým vůbec nechce.“

Mlčení by také znamenalo mediální dohady.

„Přesně tak, jednostranný názor novináře. K profesionálnímu fotbalu to patří, lidé chtějí slyšet a číst názory i po špatném zápase. Problém je v tom, že mnozí hráči na to hodně dají a mohou se kvůli tomu dostat do psychologického bloku. Pak jsou mimo. Je to prostě psychologie, kterou studuji. Když některému hráči vynadáte, nebo mu něco vytkne impulzivní spoluhráč, může být utáplý, nevěří si a na hřišti se pak bojí něco udělat. Na každého patří jiný „bič“, na každého se musí trochu jinak. Jako hráč jsem si toho nevíšal. Fotbalista by měl být psychicky odolný, ale všichni nejsou. A to musíme také řešit, i přes chyby udržet hráče sebevědomí. Na Spartě ale byla vždycky dobrá parta, která se nováčka snažila vtáhnout mezi sebe. Nezapadl jen tehdy, když sám nechtěl.“

Vy jste s novináři problémy neměl?

„Nic vážného, spíše s bývalými hráči. Například Milan Luhový se do mě pořád střefoval, měli jsme ostrou přestřelku v novinách. Zpětně vím, že mi za to nestál. Dnes si ho někteří novináři úmyslně berou ke komentářům, aby do toho šel a bylo to bulvárně zajímavé. Vždycky všechno jen kritizoval. Celkově český fotbal, jak se to má dělat. A když to měl dělat on, měl naskočít do tohoto kolotoče, zavřela se voda. Prostě cuknul.“

Záklusí českého fotbalu, to je hodně záhadná a uzavřená scéna. Jak se fotbalistovi a trenérovi žije v prostředí, kde je živná půda pro korupci. Nařknutím, že zápas byl zaplacený, se brání i týmy. Také Sparta.

„Jasně, když prohráváte 2:0 a zápas otočíte, tak je to jednoduché zdůvodnění. Nemá smysl hodnotit jednotlivé zákroky, od toho jsou jiní. Když se však říká, že se něco připísklo, tak to má svou podstatu. Vždycky se něco připískne, když mužstvo tlačí. Druhé se brání a vy si vynucujete fauly. Osobně jsem se s podplácením nikdy nesetkal. Z mé hráčské kariéry si pamatuji takové motivační prvky. Příklad. Když se bojovalo o titul a Slavia byla náš největší konkurent. My hráli doma, Slavia venku. Tak jsme jejím soupeři poslali třeba patnáct bas šampaňského za to, že ji porazil. Nám to pomohlo, ale vyhráli to oni, bez naší pomoci. Navíc úmyslně můžete prohrát, ale úmyslně vyhrát nad Slavií, to těžko.“

Co korupční aféry v roce 2004, například slavní „kapříci“. Záznam telefonického korupčního rozhovoru, o jehož smyslu a cíli asi nikdo ze soudných lidí nepochyboval?

„Tak to jsem tedy koukal. To jsme koukali asi úplně všichni. Katastrofa.“

Jak by se měl Českomoravský fotbalový svaz ke korupci postavit. V Itálii s takovou korupcí pořádně zamávali. Například Juventus Turín byl sesazen do druhé italské ligy.

„Jak asi dobře víte, pokud budeme hovořit o tvrdých trestech za korupci, tak se s tím tady nezmávalo nijak. Nemůžu sahat do svědomí rozhodčím, třeba těžko se hodnotí ofsajd, zda byl či nebyl. Rozhodčí na to má zlomek sekundy. Někdy je i hájím. Ale když je evidentní faul, my z toho dostaneme gól, tak je člověk před výbuchem. A trenér nesmí dnes projevovat emoce, má sklopit hlavu. Ale vydržte to! I to se při studiu učíme. Jenže rozhodčí potrestán není a píská dál. Pak to udělá znovu a až poté přijde

trest. Ale to už je pozdě a špatně. Rozhodčí by měli být profesionálové a vědět, že za chybu přijde trest. Stejně tak hráči. Je to na lidech v ČMFS a do toho já mluvit nemůžu.”

Odhaleny byly i případy sázení hráčů na vlastní zápas? Osobně mě hodně zarazilo senzační vyřazení Slavie divizní Lišní v poháru ČMFS. Prakticky neznámý celek z předměstí Brna porazil věhlasný tým z Prahy 4:3. Na tipu na Lišeň sázkaři hodně vydělali.

„Nemyslím si, že by ve Slavii k něčemu takovému došlo. Je sice pravdou, že pohár ČMFS je u nás na druhé koleji, ale týmy, a to i Slavia či Sparta, se přes něj mohou dostat do fotbalové Evropy. Já se na to pak koukal a Slavia hrála v trochu pozměněné sestavě. Díky marodce dostali šanci hráči z lavičky a ti se podle mě naopak snažili trenéru ukázat, že patří do základní sestavy. Ze strany Slavie došlo k podcenění, rychle prohrávala 2:0. Pak 3:1. To se těžko řekne, teď zabereme a otočíme to. Divize je proti lize markantní rozdíl. Ale to je podobné, jako když my budeme hrát s Arsenalem. Nemůžeme ho porážet, ale porazit ho můžeme. A je to vidět i v evropských pohárech, kdy jasně slabší tým překvapivě vyhraje. Mají obrovskou motivaci.”

Už jsme se točili kolem ČMFS. Mezi příznivci fotbalu jasně převládá nespokojenost s jeho vedením. Drtivá většina fanoušků vkládala naději do nové volby předsedy v roce 2005, kdy byl mezi kandidáty Ivan Hašek. Nebojím se tvrdit, že kdyby ČMFS vyslyšela „hlas lidu“, jasně by vyhrál právě on. Jenže Hašek se netajil radikálními reformami a došlo k tak známému českému jevu – usedlí pánové si pohlídali svá korytka.

„Byl jsem mezi prvními, kdo veřejně a nahlas podporoval Ivana. Držel jsem mu pěsti a přál hodně štěstí. Trochu byla škoda, že Ivan pak trochu polevil, protože viděl, že šance není. Myslím si, že kdyby šel do toho tvrdě dál, tak mohl být mužem číslo jedna českého fotbalu. Přišli by mladí, noví, nezkažení lidé a hnuly by se ledy. Takhle se to dostalo do stejných starých kolejí. Za to mohou lidé, kteří si je tam odhlavovali. I jim se nechce z teplých míst odcházet, vím i o příslibech hlasů Ivanovi, které vzali na poslední chvíli zpátky. Proti tomu se těžko bojuje. Ovšem veřejnost fotbalová i nefotbalová byla jasně za Haškem!”

Myslím si, že vedení ČMFS má svůj velký díl na neprůhlednosti českého fotbalu. Fanoušci jsou nečistými kauzami otráveni a odráží se v tom nízká návštěvnost ligových zápasů. Bohužel máte pravdu v tom, že tomu můžeme jen smutně přihlížet. Můžeme jen zajít do toho hlediště...

„Bezespору to na návštěvnost svůj vliv má. Ale největší jsou čeští fanoušci srdcaři a aspoň co se týká reprezentace, je na stadionu plno. Ať je v ČMFS ten nebo ten. Češi udělají národnímu týmu vždycky skvělou atmosféru, ať se hraje kdekoliv. V tom si myslím, že máme české srdce na správném místě. Bohužel liga je v tomto směru nedůstojná. Návštěvnost je malá a nic se s tím nedělá.”

Není to veselý pohled do současných hledišť. Na Spartu jsem chodil nejvíc v osmdesátých letech a viditelně bylo v ochozech víc lidí než dnes.

„Jo, to byla ještě stará Sparta. Jednoznačně chodilo víc diváků. Teď hlavně chodí, když o něco jde. Když jsme měli na dosah titul, bylo na všech zápasech plno. Ale pak si toho místa v hledišti nějak neváží. Ono taky nejde přijít a čekat, že každý zápas budeme vyhrávat 5:0. Například Slavia staví nový stadion a vím, že má prodáno okolo 10 tisíc lístků. Je to něco nového a lidé za tím jdou. U nás máme problém se stavebními úpravami na Letenské pláni.

Podle mě nám to vzalo tak tři až čtyři tisíce fanoušků. Nemají kde parkovat, neznají to tady. Návštěvnost určitě není taková, jakou bychom chtěli, přestože marketing Sparty toho dělá pro fanfy strašně moc. Vymyslí všechno možné, aby je přilákal.”

Slušné fanfy asi odrazuje i vulgarita a brutalita na stadionech. V anglické Premier League nevidíte ploty, lidé sedí prakticky u čáry. Na tu atmosféru je radost pohledět.

„To souhlasím. Mají tam na stadionech skvělý kamerový systém. Člověk tam udělá jeden průsvih a už se na zápas nedostane. Nejen na stadion svého týmu, ale nikam. Dobře to vědí a to je vychovalo. Spartánský kotel má svůj sektor, je vyzván ke slušnému fandění a chování, ale stejně tam někteří udělají bordel. Závěr roku se nesl v trochu špatném duchu směrem k našim „kotelníkům“. Bude se v jejich sektoru instalovat technika a oni už mají taky trochu strach, aby něco takového dělali, protože by se měl

odhalit každý jedinec. Doufám, že si rozmyslí, zda jim to stojí za zákaz vstupu. Ale to není jen náš problém. Kdyby se na Spartě stalo to, co v Ostravě, když jsme tam zápas málem nedohráli, Poláci vytrhali sedačky na tribuně a málem naše fanoušky zmydlili, tak to by byla bublina. Jsme holt nejvíc vidět.”

Vyděsila mě i brutalita na hřišti, ten videozáznam musel šokovat všechny diváky televizních zpráv. V utkání I. A třídy došlo k tak šílenému šlapáku, že protihráč utrpěl zlomeninu holenní i lýtkové kosti a patrně si už nikdy nezahraje.

„Viděl jsem to, hrůza. Ten hráč musel mít rudo před očima. Může být přemotivovaný, ale musí být také nějaká úcta k protihráči. Tohle si musí dvakrát ne-li třikrát rozmyslet. Může toho kluka odsoudit na invalidní vozík. Je to jen sport a vždycky jsem měl úctu k soupeřům. Tě by dnes taky bylo potřeba víc. I faul musí být férový.”

Čím to je, já za mých klukovských fotbalových roků taky nepamatuji tak bezohledné zákroky?

„Možná dobou. Všeobecně je mládež brutálnější. Podepisují se na tom filmy, televizní programy, časopisy. Násilí je všude kolem. Já byl od rána do večera na hřišti. Chtěl jsem naplnit svůj sen – jednou hrát ligu. Měl jsem štěstí, byl jsem ve správnou dobu na správném místě. Samozřejmě, že jsem také musel něco umět. Dnes je sport poněkud na druhém místě, vedou počítače a vše spojené s technikou. Mladí mají možností tolik, že nevědí, co dřív. V Praze bylo vždycky víc zábavy, než jinde. Vlastně už tehdy bylo na Spartě nejvíc hráčů z vesnic a okolí. I nyní je ve

Spartě minimum Pražáků. Nejlepší by bylo si vychovávat mladé talenty, počkat si na své klenoty. Ale tak to ve Spartě nejde. Musí se vyhrávat. A hned. Proto musíme stahovat dobré hráče odjinud a najít hvězdy typu Nedvěda či Rosického. Jenže ti zase odejdou do zahraničí. Je to takový uzavřený kruh.”

Trenérský post je někdy hodně nevděčným zaměstnáním. Když se daří, tisk vás vychvaluje, fanoušci nosí na rukách. Obzvlášť v Česku stačí pár nevydařených zápasů a je vše naopak. Najednou ze všech stran slyšíte, sbal si svých pět švestek a jdi. O tom se přesvědčil i Karel Brückner, jeden z nejspěšnějších českých trenérů celé fotbalové historie. Reprezentace byla v útlumu, postup na Euro 2008 v ohrožení, fanoušci začali pochybovat, že tým pod jeho vedením a v daném složení závěrečnou část kvalifikace zvládne. Mnozí žádali Brücknerův okamžitý odchod.

„Myslím, že výsledky hovoří za vše a že těmto lidem zavřel ústa. Dokázal to. Česká reprezentace vyhrála skupinu. Před Německem! Dokázala ho porazit na jeho domácí půdě. Výhra 3:0, to byla fantazie. Před tímto zápasem nám šéf Německého fotbalového svazu Matthias Sammer vykládal, jak je Německo k neporažení. A ochozy byly jako opárené. Ale myslím si, že změna na postu reprezentačního trenéra přijde po Euro 2008.”

Co říkáte losu naší skupiny před nadcházejícím evropským šampionátem, kde nás čekají Švýcaři, Turci a Portugalci?

„Bude hlavně záležet na momentální formě hráčů a mužstva jako celku. Já našemu týmu věřím, ale těžko nyní něco prorokovat. Turci jsou hodně nevyzpytatelní. Ovšem celý evropský i světový fotbal se hodně vyrovnává. Díky přestupům hráčů a trenérů. Dnes jsou nebezpeční i bývalí outsiders. Důležitý bude první zápas. Zvládnout ho, vyhrát. Tým je pak uvolněnější. Dostat se ze skupiny a dál už se uvidí. V roce 1996 hráli kluci finále a stříbrná medaile byla fantastická. Myslím, že smolně jsme přišli o zlato. Mrzí mě, že jsem tam tehdy nebyl. Byl jsem našťavaný na sebe i na někoho jiného. S Tomášem Řepkou a Jirkou Novotným jsme v závěru vypadli z nominace a jeli kluci, kteří kvalifikaci nehráli. Ale jak říkám, český tým může jít daleko, máme zkušené a kvalitní hráče. V našich silách je hrát o medaile. Tehdy prý měli sbaleno od druhého zápasu. Pořád počítali, že už jedou domů. V dnešním fotbale to chce i trochu pokory. A šli přes jednoho velikána za druhým. Škoda jen, že naše skupina není v sousedním Rakousku, fanoušci by to měli za humny. Ale i tak bude jejich podpora fantastická.”

Ovšem na mistrovství světa jsme taky první zápas vyhráli a pak přišla nečekaná sprcha s Ghanou.

„Musím říct, že Ghana nás předčila ve všech směrech. V rychlosti, nasazení, technice, ve fotbalovém myšlení. Byla to fakt lecke. Fantastický výkon Pavla Nedvěda už na Itálii nestačil. Ale je to fotbal. Byla zde velká radost, že jsme se na světový šampionát po dlouhé době vůbec dostali, pak přišlo zklamání.”

Kdo podle vás potáhne českou reprezentaci. Nebyl odchod Pavla Nedvěda přece jen předčasný? Asi by i na blížícím se šampionátu dokázal tým strhnout ke skvělému výkonu.

„Na Pavla toho už bylo celkově moc, cítil se unavený, asi také chtěl trochu klidnější život. Ale je tu šance pro mladší. Vůdci osobností se stal Tomáš Rosický. Oporou by měl být samozřejmě Jan Koller. Ale i další kluci jsou výborní fotbalisté, naší silou bude týmový výkon.” ■

Děkuji za rozhovor a přejeme mnoho dalších trenérských úspěchů